

V Praze dne 20. března 2023

Proces výběru a nominace kandidátů do Ústavního soudu

- 1 KPR obešle 23 institucí (Nejvyšší soud, Nejvyšší Správní soud, Vrchní soudy, Soudcovskou unii, Unii státních zástupců, Unii podnikových právníků, Advokátní komoru, Notářskou komoru, Ústav státu a práva AV ČR, právnické fakulty, Krajské soudy) s výzvou nominovat a zdůvodnit možné kandidáty do Ústavního soudu.
- 2 Vhodné kandidáty vyhodnotí a poté doporučí Konzultační panel pod vedením prof. Jana Kysely, ve složení:

JUDr. Eliška Wagnerová
JUDr. Ivana Janů
Mgr. Anna Šabatová
Doc. JUDr. Marek Antoš
Doc. JUDr. David Kosař
Mgr. Jiří Šesták
- 3 Konzultační panel se setká s prezidentem republiky k představení kandidátů.
- 4 Navržené kandidáti se setkají s prezidentem na osobním pohovoru.
- 5 Jména vybraných kandidátů dostane ke schválení Senát Parlamentu České republiky. Jmenování ústavních soudců bude následovat bezprostředně po schválení Senátem.

Základní kritéria výběru a nominaci nových ústavních soudců

- 1 Pestrost s ohledem na profesní původ a zkušenost, s obvyklou převahou soudců obecných soudů a akademiků, doplněných dalšími profesionály.
- 2 Důležitá je odbornost, a to nejen v ústavním, případně mezinárodním a evropském právu, ale i v hlavních oborech, jako jsou občanské, trestní nebo správní právo.
- 3 Dalším zřetelem je i regionální rozrůzněnost, a to jak ve vztahu k životní zkušenosti, tak k právnickým fakultám, které soudci absolvovali nebo na nich působí.

→

KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

- 4 Důležité je mít soudce napříč generacemi, ale i v genderové vyváženosti.
- 5 Důležitá je hodnotová a názorová různorodost: soud nemá být složený pouze z konzervativců, liberálů a socialistů, lidí pravice nebo jenom levice.
- 6 Všechno musí být ve shodě s osobní integritou a uznáním ze strany kolegů či širší veřejnosti.

Konzultační panel

- 1 Panel je inspirovaný výbory a komisemi zkušených profesionálů a respektovaných osob, s nimiž se setkáváme zvláště v anglo-americkém světě v různých agendách.
- 2 Má-li být pestrý ús, má být jako pestrý složený i Konzultační panel: generačně, zkušenostmi, světonázorem i jinak. Spojujícím znakem je znalost toho, k čemu slouží ústavní soudy, jak fungují, jak by měly být složené.

Medailonky členů Konzultačního panelu

Prof. JUDr. Jan Kysela, Ph.D. (1974)

Absolvoval Právnickou fakultu UK, kde studoval i doktorský studijní program „Teorie, filosofie a sociologie práva“.

Na pražské právnické fakultě učí od roku 1998. V roce 2006 se habilitoval pro obor „Politologie“ na Fakultě sociálních věd UK, v roce 2017 byl jmenován profesorem ústavního práva a státovědy. Od roku 2011 vede katedru politologie a sociologie, v letech 2018–2022 byl proděkanem pro doktorské studium.

Od roku 1997 působí zároveň v Kanceláři Senátu jako asistent a poradce předsedy Senátu, od roku 1998 jako tajemník Komise Senátu pro Ústavu ČR (od roku 2000 Stálé komise Senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury).

Ještě jako student pracoval i jako asistent poslance, v letech 2008–2023 byl členem pracovní komise Legislativní rady vlády pro správní právo, nadále je členem rozkladové komise MŠMT, několika redakčních a oborových rad a vědecké rady PF UK.

Podílel se na komentářích k Ústavě a k Listině základních práv a svobod, napsal šest knih na pomezí ústavního práva, ústavní teorie a politologie, jako i desítky článků.

V roce 2015 Právník roku v kategorii Občanská a lidská práva a právo ústavní.

→

KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

JUDr. Eliška Wagnerová, Ph.D. (1948)

Kromě právnického vzdělání získaného na PF UK v Praze získala vědecko-akademický titul Ph.D. v oboru politologie na FF MU v Brně.

Byla pedagogicky činná v oboru srovnávací ústavní právo na PF UP v Olomouci a na FSS MU v Brně.

Byla vedoucí autorských kolektivů dvou komentářů – Zákon o Ústavním soudu a Listina základních práv a svobod. Byla členkou několika vědeckých rad a náhradní členkou Evropské komise pro demokracii prostřednictvím práva (tzv. Benátská komise).

Původní profesí je advokátka.

Po návratu z exilu začínala jako asistentka soudce Ústavního soudu.

Od roku 1996 byla soudkyní Nejvyššího soudu a v roce 1998 se stala předsedkyní tohoto soudu.

V roce 2002 byla jmenována soudkyní a místopředsedkyní Ústavního soudu na dobu 10 let.

V roce 2012 zvolená do Senátu Parlamentu ČR na 6 let, kde po celou dobu působila jako předsedkyně Komise pro Ústavu a parlamentní procedury.

JUDr. Ivana Janů (1946)

V roce 1973 ukončila právnickou fakultu Univerzity Karlovy, doktorátu práv v oboru mezinárodního práva veřejného dosáhla v roce 1974.

Po Listopadu 89 byla až do roku 1993 poslankyní českého parlamentu.

Účastnila se prací na současné Ústavě České republiky z r. 1993 jako členka Parlamentní komise pro tvorbu Ústavy.

V letech 1993–2001 byla soudkyní a místopředsedkyní Ústavního soudu České republiky.

V červnu 2001 byla zvolena Valným shromážděním OSN soudkyní Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY 2001–2004).

Na dalších deset let pak byla jmenována soudkyní Ústavního soudu (2004–2014).

V roce 2014 obdržela titul Právník roku v oboru občanská a lidská práva a právo ústavní.

Ve své veřejné a odborné činnosti se zabývá ústavním právem, základními právy, principy demokracie a právního státu, ochranou soukromí, rolí médií jako „hlídacího psa demokracie“ a transformací ve střední a východní Evropě po pádu totalitárních režimů.

Mgr. Anna Šabatová Ph.D. (1951)

Jedna z hlavních představitelk českého disidentu, vězněná v letech 1971–1973 pro podvracení republiky, mluvčí Charty 77, členka Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.

→

KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

Po Listopadu 89 absolvovala studium bohemistiky na Univerzitě Karlově. V letech 2004–2008 doktorské studium na Katedře právní teorie Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. V roce 1998 získala Cenu Spojených národů pro lidská práva.

V letech 2001–2007 vykonávala funkci zástupkyně a v období 2014–2020 přímo funkci veřejné ochránkyně práv.

V letech 2008–2014 učila na Katedře sociální práce UK. Následně potom byla 2008–2013 předsedkyní Českého helsinského výboru.

Zajímá se o lidská práva (teoreticky i prakticky) a sociální politiku.

Mgr. Jiří Šesták Ph.D. (1956)

Vystudoval Divadelní fakultu Akademie múzických umění v Praze. V letech 1986 až 1989 studoval externě dramaturgii na DAMU v Praze. V roce 2012 zde úspěšně zakončil doktorandské studium na katedře teorie a kritiky a získal tak titul Ph.D.

V letech 1980 až 2020 člen Jihočeského divadla (v letech 1989–1997 umělecký šéf činohry, 1994 až 1996 a 2004 až 2014 ředitel Jihočeského divadla),

V letech 2012 až 2018 senátor za obvod č. 14 – České Budějovice, v letech 2016 až 2018 místopředseda Senátu Parlamentu České republiky, v letech 2010 až 2016 a opět od října 2018 do září 2019 zastupitel města České Budějovice za HOPB.

V letech 2016–2022 byl členem Stále komise Senátu pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury, která je poradním orgánem Senátu pro projednávání a iniciování změn Ústavy ČR.

V letech 2019 až 2020 první ředitel Muzea paměti XX. století v Praze.

Byl členem Garanční rady Národního divadla v Praze a stále je členem správní rady Akademie múzických umění (AMU) v Praze.

Doc. JUDr. David Kosař LL.M. (CEU), J.S.D. (NYU) (1979)

Studoval na Masarykově univerzitě, Středoevropské univerzitě a New York University School of Law.

V minulosti působil jako asistent soudce Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu či jako ustanovený expert na české ústavní právo v mezinárodní investiční arbitráži.

Získal ocenění Právník roku 2016 (v kategorii Občanská a lidská práva a právo ústavní).

Je spoluautorem velkého komentáře k Evropské úmluvě o lidských právech (C. H. Beck, 2012) a k Listině základních práv a svobod (Leges, 2022). Ve své publikační činnosti se zaměřuje zejména na ústavní právo a teorii, otázky soudnictví a právo lidských práv. V oblasti soudnictví získal dva velké evropské granty na výzkum fungování soudcovské samosprávy a neformálních institucí ovlivňujících soudní moc. V rámci nich se věnoval výběru soudců, soudcovské samosprávě, roli předsedů soudů a politickým základům nezávislosti a odpovědnosti soudců.

KANCELÁŘ PREZIDENTA REPUBLIKY

Je členem poradního výboru Evropského právního institutu při přípravě evropského standardu nezávislosti soudců (ELI-Mount Scopus European Standards of Judicial Independence).
V současné době působí jako vedoucí katedry ústavního práva a politologie Právnické fakulty Masarykovy univerzity.

Doc. JUDr. PhDr. Marek Antoš, Ph.D., LL.M (1979)

V současné době působí na katedře ústavního práva PF Univerzity Karlovy, kde také vystudoval magisterský studijní program právo a právní věda a následně také doktorský studijní program v oboru veřejné právo I. (ústavní, mezinárodní veřejné a evropské právo).

Je také absolventem Fakulty sociálních věd, kde vystudoval magisterský program politologie. Dva roky strávil v zahraničí, a to nejprve roční pobyt na univerzitě ve Stockholmu a následně v akademickém roce 2012/2013 vystudoval LL.M. program v oboru srovnávací ústavní právo na Central European University.

Na katedře ústavního práva působil nejprve jako interní doktorand, později jako odborný asistent a docent, v červenci 2020 byl jmenován jejím vedoucím.

V letech 2006–2008 a 2014–2018 byl členem Akademického senátu PF UK, od roku 2018 působí jako proděkan pro komunikaci, a IT.

Odborně se zaměřuje především na ústavní problémy politického systému a na volby a volební právo, publikoval však také řadu textů o dalších oblastech ústavního práva včetně lidských práv. Byl a je řešitelem řady grantových projektů včetně několika grantů GA ČR, v současné době je zapojen například do výzkumu ústavních zvyklostí v zemích střední Evropy.

Je šéfredaktorem časopisu Jurisprudence a členem redakční rady časopisu Acta Iuridica Olomucensis (PF UP). Působí také v několika vědeckých a oborových radách (PF UK, PF MU). V letech 2019–2022 získal na základě výsledků studentského hodnocení a hlasování studentů třikrát cenu pro nejlepšího vyučujícího.

Vedle akademické činnosti také podniká v oblasti internetu, svoji první knihu o něm publikoval již v roce 1996 a patří mezi zakladatelskou generaci internetových médií.

PETR PAVEL

prezident České republiky